

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ ವಾಸ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣನು ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರರು ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅನಾಥ, ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೆ ಧನ-ಧಾನ್ಯ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ನಿಯರು ಸಹ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಂತೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯರಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮಂದಿರ ಹೆಂಡಂದಿರು ಪತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎತ್ತು, ಎರಡು ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದರು. ಎಮ್ಮೆಗಳು ಹಾಲು ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮನೆವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಲು ಹೈನವನುಂಡು ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಆಟ ಆಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು.

ಈ ಮೂವರೂ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ವಾಸವಾದ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಲವಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ತಮ್ಮ ಪತಿಯಂದಿರಿಗೆ ಬುತ್ತಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ದಿನಾ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಉಂಡು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಕಲಾದ ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳು, ಬರಡಾದ ಎರಡು ಆಕಳುಗಳು ಇದ್ದವು. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಾದ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಬ್ಬರೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಅವರು ತಾವು ವಾಸವಾದ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸ ಹತ್ತಿದರು. ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, 'ನೋಡು ಅಕ್ಕಾ, ನಾನಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ

ನೆಲೆಸಿದೆ. ಮೂವರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನು ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರೋಪಕಾರದಿಂದ ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿ ಊರ ಜನರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿದು ಸಾಕಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೀಲಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹಾಲು ಅನ್ನ ಉಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆಗ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, 'ತಂಗೀ, ನಾನಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ದಿನಾಲು ಅಣ್ಣ- ತಮ್ಮಂದಿರು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡಂದಿರು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಅರಹೊಟ್ಟೆ ಉಂಡು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನಿಂದ ನೀನು ಆ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು' ಎಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, 'ನೋಡು ಅಕ್ಕಾ, ನೀನು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನ ನೀತಿ ಸದಾಚಾರದ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಆಟದ ನಡೆಯಲಾರದು' ಎಂದಳು. ಆದರೂ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸತೊಡಗಿದಳು.

ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು 'ಅಕ್ಕಾ! ಇದು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೀನಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ರೀತಿ ವಾದ

ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆ ಮೂವರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ವಾಸವಾದ ಮನೆಗೆ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವೇ ಬದಲಾಯಿತು. ಅಂದು ಆ ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮಂದಿರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಂಡಂದಿರು ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಗೆ, 'ನೀನು ಇಂದು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದರು. ಅದರಂತೆ ಹಿರಿ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋದಳು. ಇತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಖಾರ ಆಗಿ ಊಟ ಮಾಡಲು ಬಾರದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿ ಅಣ್ಣ ಮೊದಲು ಊಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಂದು ಹೀಗೆಕೆ ಆಯಿತೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಮೌನವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಭಾರೀ ಖಾರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪ್ಪು ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಧ ಸೇವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಇಂಥ ಅಡುಗೆ ಹೇಗೆ ಉಣ್ಣ ಬೇಕೆಂದು ಬೈದರು.

ಮರುದಿನ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮರೆವು ಊಟವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಉಪ್ಪು ಖಾರ ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಸಪ್ಪಗಿನ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಹಿರಿ ಅಣ್ಣನು ತಮ್ಮಂದಿರ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು. ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಆ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ 'ಉಪ್ಪು ಖಾರವಿಲ್ಲದ ಸಪ್ಪಗಿನ ಈ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೇವಿಸಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಉಂಡು ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು' ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೈದರು. ಮುಂದೆ ಹಿರಿ ಅಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅಣ್ಣಾ, 'ನಮಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು